

فصل پنجم

اسپکتروسکوپی رزونانس مغناطیسی هسته^۱ (NMR)

۱-۱. تئوری NMR

خواص اصلی پروتون عبارتند از جرم، بار و اسپین (I). برخلاف اسپین الکترون که می‌تواند برابر $\frac{1}{2} (S)$ باشد، I می‌تواند صفر، عدد صحیح و یا نیمه‌صحیح^۲ باشد و مقدار I بستگی به نوع هسته دارد. چون حرکت اسپینی یک ذره باردار تولید یک میدان مغناطیسی می‌کند، هسته‌هایی که اسپین غیر صفر دارند ($I \neq 0$)، دارای گشتاور دوقطبی مغناطیسی (μ_I) خواهند بود. وقتی چنین هسته‌هایی در یک میدان مغناطیسی خارجی قرار گیرند، انرژی میان‌کنش بین گشتاور دوقطبی مغناطیسی و میدان مغناطیسی خارجی توسط رابطه (۱-۵) زیر داده می‌شود:

$$E = -\mu_I H \cos \theta \quad (1-5)$$

که در آن، μ_I گشتاور دوقطبی مغناطیسی، H میدان مغناطیسی خارجی و θ زاویه بین بردارهای H و μ_I است. علامت منفی نیز نشان‌دهنده نیروی جاذبه می‌باشد. از نظر تئوری مغناطیس کلاسیک، θ می‌تواند هر زاویه‌ای باشد و در نتیجه E به طور مداوم و پیوسته تغییر می‌کند. ولی مکانیک کوانتم جهت‌یابی‌های μ_I را در میدان مغناطیسی خارجی محدود می‌کند و این جهت‌یابی‌ها توسط عدد کوانتایی اسپین هسته $(\frac{1}{2} \pm I)$ مشخص می‌شود. بر طبق تئوری مکانیک کوانتم، انرژی بین میدان مغناطیسی خارجی و گشتاور دوقطبی مغناطیسی توسط رابطه زیر تعیین می‌شود:

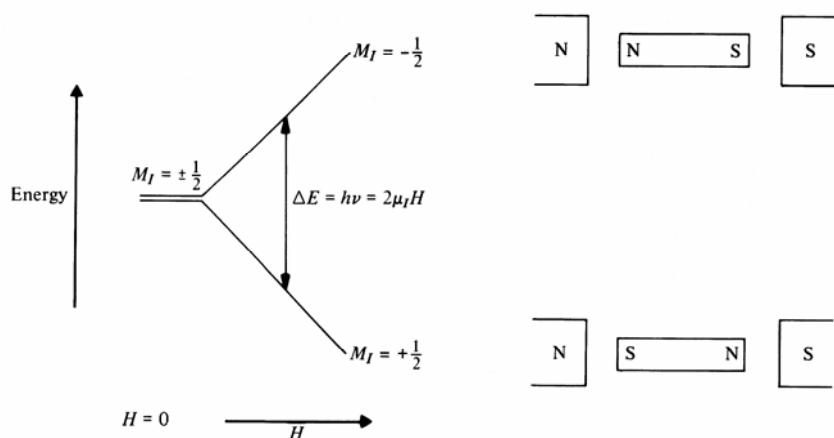
$$E = -\frac{\mu_I}{I} H M_I \quad (2-5)$$

در غیاب میدان مغناطیسی خارجی (یعنی وقتی $H = 0$)، این دو جهت‌یابی دارای مقدار یکسانی از انرژی هستند ولی در حضور میدان مغناطیس خارجی، هم‌سطح بودن انرژی^۳ از بین می‌رود. شکسته شدن^۴ سطوح انرژی با نمایش کلاسیک مشابه آن در شکل (۱-۵) نشان داده شده است:

^۱ Nuclear Magnetic Resonance Spectroscopy

^۲ Half-Integer

^۳ Degeneracy

شکل (۱-۵): شرایط رزونانس برای یک اسپین هسته‌ای در حضور یک میدان مغناطیسی خارجی. شمای سمت چپ توصیف مکانیک کوانتوم و شمای سمت راست توصیف مکانیک کلاسیک است.

حال اگر هسته به وسیله تابشی با فرکانس مناسب مورد تابش قرار گیرد به طوری که انتقال از سطح انرژی پایین‌تر به سطح انرژی بالاتر روی دهد، اختلاف انرژی بین دو سطح برابر خواهد بود با:

$$\Delta E = E_2 - E_1 = h\nu = 2\mu_I H \quad (3-5)$$

چنین انتقالی، رزونانس مغناطیسی هسته (NMR) نامیده می‌شود. در جدول (۱-۵) نام چندین هسته که در تکنیک NMR به کار می‌روند، نشان داده شده است:

^۴ Splitting

جدول (۵-۱): هسته های مناسب برای مطالعه رزونانس مغناطیسی هسته.

ایزوتوپ	اسپین هسته ای (I)	درصد فراوانی طبیعی
$^{99/98}\text{S}$	$\frac{1}{2}$	^1H
$1/5 \times 10^{-2}$	$\frac{1}{2}$	^{13}C
$^{99/63}\text{N}$	1	^{14}N
$0/37$	$\frac{1}{2}$	^{15}N
$3/7 \times 10^{-2}$	$\frac{5}{2}$	^{17}O
100	$\frac{1}{2}$	^{19}F
100	$\frac{1}{2}$	^{31}P

۲-۵. اسپکترومتر NMR:

یک دستگاه اسپکترومتر NMR دارای بخش های اصلی به شرح زیر می باشد:

- ۱- یک منبع تابش
 - ۲- یک سیم بیج دریافت کننده جهت آشکار ساختن جذب انرژی
 - ۳- یک میدان مغناطیسی DC
 - ۴- یک ثبات و یا اسیلوسکوپ برای نشان دان سیگنال ها
- روشن کار بدین صورت است که لوله حاوی نمونه در بین دو قطب یک مغناطیس که حدود 14000 گاوس^۵ (G) کار می کند، قرار داده می شود (در سیستم SI واحد قدرت میدان مغناطیسی تسلا^۶ (T) می باشد و $G = 10000 T$). این شدت میدان برای پروتون ها مطابق با فرکانس $6 \times 10^7 \text{ Hz}$ یا MHz است. چنین فرکانسی در محدوده فرکانس امواج رادیویی قرار دارد. بر طبق معادله (۳-۵)،

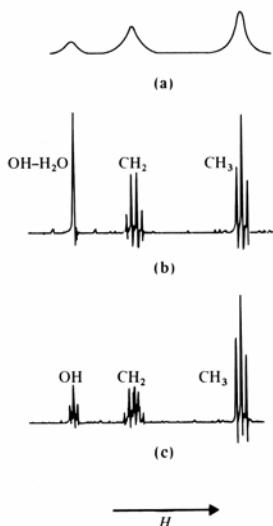
^۵ Gauss

^۶ Tesla

دو متغیر وجود دارد، فرکانس (ν) و شدت میدان مغناطیسی خارجی (H). از نظر تجربی بهتر است فرکانس ثابت نگه داشته شود و H تغییر داده شود تا شرایط رزونانس مهیا گردد. سپس جذب انرژی توسط هسته تعقیب شده، تقویت می‌گردد و توسط یک ثبات و یا اسیلوسکوپ نمایش داده می‌شود. چون بسیاری از مواد حاوی اتم‌های هیدروژن می‌باشد، ^1H NMR یا ^1H PMR^۷ پر کاربردترین تکنیک NMR محسوب می‌شود.

۳-۵. طیف NMR/اتanol:

طیف NMR اتانول در شکل (۲-۵) نشان داده شده است. همان‌طور که در بخش a این شکل مشاهده می‌گردد، طیف NMR اتانول دارای سه پیک با نسبت ۱:۲:۳ می‌باشد که به ترتیب مربوط به پروتون گروه‌های $-\text{OH}_2$ ، $-\text{CH}_2$ و $-\text{CH}_3$ است. سطح زیر هر پیک نیز نشان‌دهنده تعداد اسپین‌های هسته‌ای است. وجود سه پیک مجزا نشان می‌دهد که میدان مغناطیسی H برای هر نوع هسته متفاوت از میدان مغناطیسی خارجی H_0 است.

شکل (۲-۵): (a) قدرت تفکیک پایین و (b) قدرت تفکیک بالای طیف ^1H NMR اتانول. (c) طیف ^1H NMR اتانول بسیار خالص.

^۷ Proton Magnetic Resonance

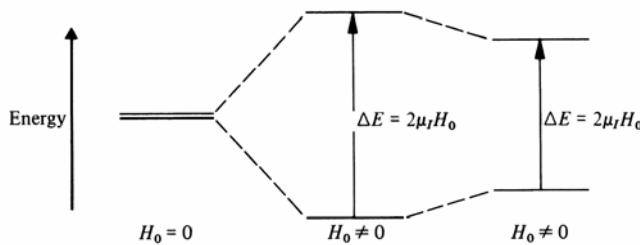
$$H = H_0 - H_0 \sigma \quad (4-5)$$

می توانیم بنویسیم:

$$H = H_0(1 - \sigma) \quad (5-5)$$

و یا

که در این معادله، H میدان مغناطیسی خارجی احساس شده توسط پروتون ها، H_0 میدان مغناطیسی خارجی اعمال شده و σ یک کمیت بدون دیمانسیون است که ثابت مانع ^۸ نامیده می شود. به طور کلی σ یک عدد کوچک (حدود 10^{-5} برای پروتون ها) است که بزرگی آن بستگی به آرایش الکترونی در اطراف هسته دارد. حالت رزونانسی تغییر یافته در شکل (۳-۵) نشان داده شده است:

شکل (۳-۵): اثر محافظتی الکtron بر شرایط رزونانس مغناطیسی هسته.

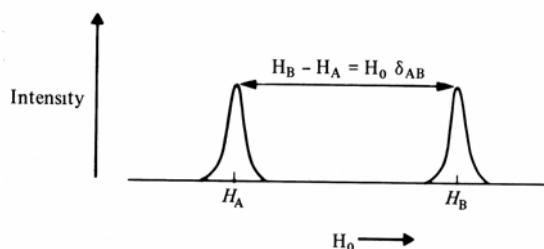
در این شکل اثر محافظتی یا سپری الکtron ^۹ بر روی شرایط رزونانس مغناطیسی هسته نشان داده شده است. اثر محافظتی یا سپری الکtron ناشی از این حقیقت است که میدان مغناطیسی حاصل از اسپین الکtron ها مخالف میدان مغناطیسی خارجی است و از اینرو میدان مغناطیسی خارجی احساس شده توسط پروتون کم می شود.

^۸ Screening Constant

^۹ Electron Shield Effect

۴-۴. جابجایی شیمیایی^{۱۰}

طیفی را در نظر بگیرید که دارای دو خط است و حضور این دو خط، نشان‌دهنده وجود دو نوع پروتون A و B می‌باشد (شکل ۴-۵):

شکل (۴-۵): جابجایی نسبی بین هسته‌های A و B.

میدان‌های مغناطیسی در A و B توسط روابط زیر نشان داده می‌شود:

$$H_A = H_0(1 - \sigma_A) \quad (6-5)$$

$$H_B = H_0(1 - \sigma_B) \quad (7-5)$$

که در این روابط، σ_A و σ_B ثابت‌های مانع برای به ترتیب هسته‌های A و B است. جدایی بین این دو خط توسط تفاضل زیر داده می‌شود:

$$H_B - H_A = H_0(1 - \sigma_B) - H_0(1 - \sigma_A) = H_0(\sigma_A - \sigma_B) = H_0\delta_{AB} \quad (8-5)$$

δ_{AB} را جابجایی شیمیایی A نسبت به B یا B نسبت به A می‌نامند. جدایی بین A و B به طور مستقیم متناسب با H_0 است. به عنوان مثال، اگر این دو خط در اسپکترومتری که در ۶۰ MHz کار می‌کند توسط 100 Hz جدا شده باشند، این جدایی برابر با $\frac{220}{366/7 \text{ Hz}} \times 100 \approx 100 \text{ Hz}$ است. این جدایی برابر با 100 Hz یا 220 Hz می‌باشد. در کارهای NMR مرسوم است که برای اسپکترومتری خواهد بود که در ۲۲۰ MHz کار می‌کند.

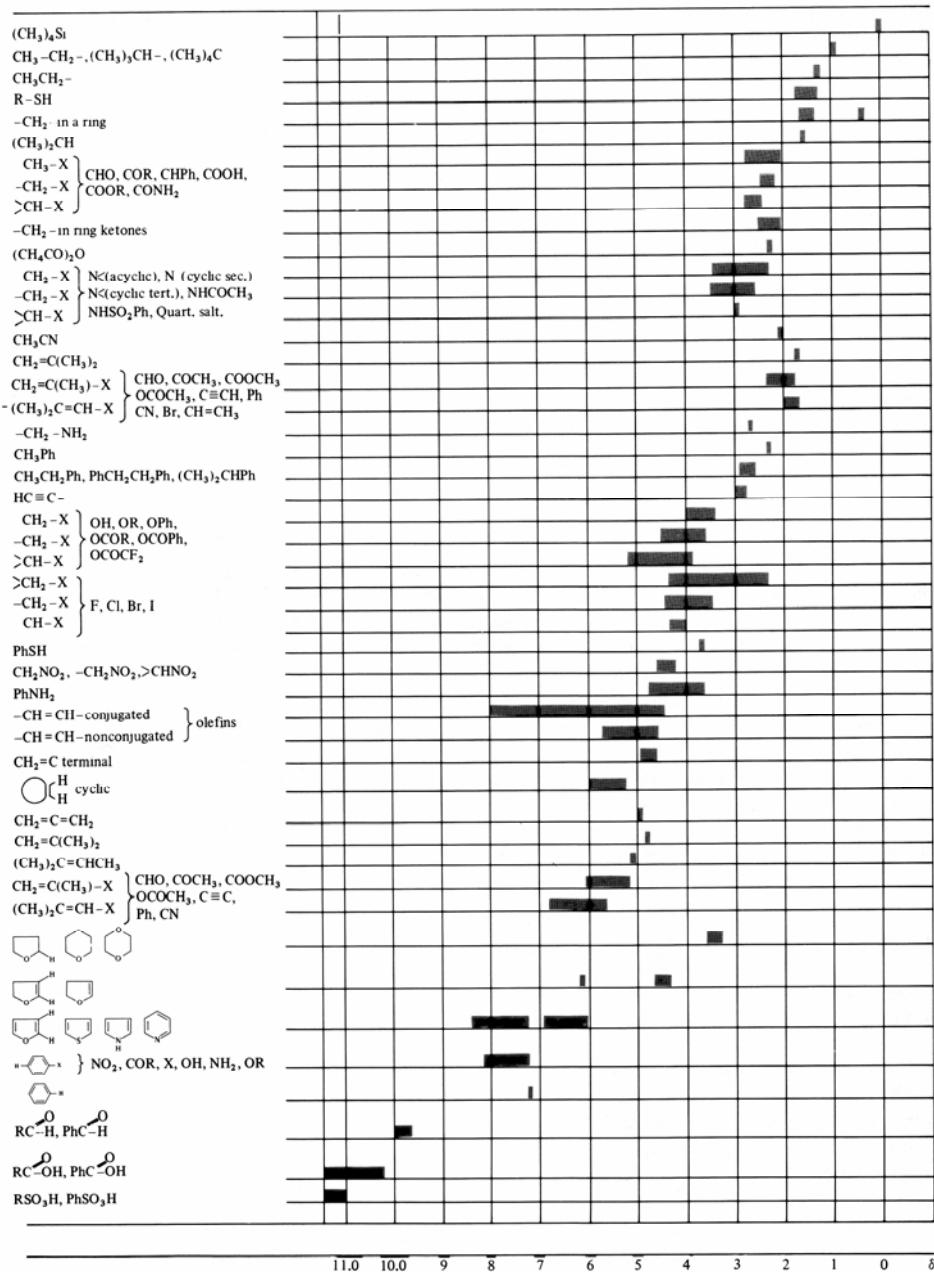
^{۱۰} Chemical Shift

میدان مغناطیسی را بر حسب فرکانس و نه بر حسب گاووس بیان کنند و $1G = 2/83 \times 10^6 \text{ Hz}$ می‌باشد.

در مورد طیف NMR اتانول دیدید که پروتون‌های متفاوت در میدان‌های مغناطیسی متفاوت جذب انرژی می‌کنند. بنابراین مناسب خواهد بود که یک ترکیب مشترک به عنوان مرجع جابجایی شیمیایی در نظر گرفته شود. ترکیب انتخاب شده برای بیشترین موارد در سیستم‌های آلی، تترامتیل سیلان (TMS) می‌باشد زیرا این ماده (CH_3Si) دارای دوازده پروتون از یک نوع است و در نتیجه مقدار کمی از آن به عنوان یک مرجع داخلی مورد نیاز می‌باشد. همچنین از نظر شیمیایی خنثی است و پروتون‌های آن دارای میدان مغناطیسی رزونانسی بالاتری نسبت به دیگر پروتون‌ها می‌باشند. به عبارت دیگر پروتون‌های TMS بیش از هر پروتون دیگری محافظت می‌شوند و در نتیجه در منتهی‌الیه سمت راست کاغذ ثبت کننده ظاهر می‌گردند. مقیاس عملی جابجایی شیمیایی توسط معادله (۹-۵) تعریف می‌شود:

$$\delta = \frac{H_{\text{sample}} - H_{\text{TMS}}}{H_{\text{TMS}}} \times 10^6 \text{ ppm} \quad (9-5)$$

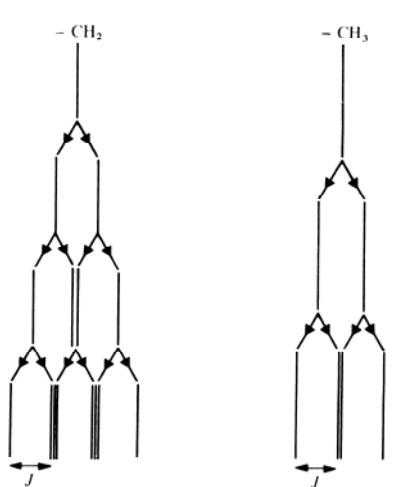
چون فرکانس رزونانس نمونه (H_{sample}) و فرکانس رزونانس مرجع (H_{TMS}) تنها به اندازه حدود ۱۰۰ Hz با هم تفاوت دارند، در حالی که مقادیر آنان در مرتبه MHz ۶۰ است، این نسبت در فاکتور 10^6 ضرب می‌شود تا δ عدد مناسبی برای کار با آن باشد. از این‌رو عموماً δ بر حسب بخش در میلیون (ppm) بیان می‌گردد. شکل (۹-۵) مقادیر جابجایی شیمیایی را برای انواع مختلف پروتون‌ها نشان می‌دهد. موقعیت پیک TMS بر روی کاغذ به عنوان صفر قرار داده شده و موقعیت بقیه پیک‌ها نسبت به TMS سنجیده می‌شود.

شكل (٥-٥): نمودار جابجایی شیمیایی ترکیبات آلی مختلف.

۵-۵. شکاف/اسپین-اسپین^{۱۱}:

در قدرت تقییک بالا^{۱۲}، طیف اتانول به صورت شکل (۶-۵) در می آید. پیک های CH_2 - و CH_3 - در واقع از به ترتیب ۴ و ۳ خط با شدت های نسبی ۱:۱:۳:۳:۱ و ۱:۲:۱ تشکیل شده اند. فاصله بین هر دسته از خطوط مستقل از فرکانس اسپکترومتر است و از اینرو نمی تواند اثر جابجایی شیمیایی باشد. علت این امر آن است که پروتون های هر گروه نه تنها با میدان مغناطیس خارجی میان کنش می کنند، بلکه با میدان های مغناطیسی محلی نیز که توسط پروتون های گروه مجاور ایجاد می شوند میان کنش می کنند. چون برای هر اسپین هسته ای دو جهت یابی فضایی محتمل است، پیک گروه متیلن توسط اولین پروتون در گروه متیلن به دو خط شکافته می شود. هر یک از این دو خط سپس توسط پروتون دوم در گروه متیلن شکافته شده و مجموعاً چهار خط مشاهده می گردد. ولی تنها سه خط مشاهده خواهد شد زیرا دو تا از خط ها بر روی یکدیگر قرار می گیرند. همچنین به همین طریق چهار خط برای گروه CH_3 - بدست می آید. فاصله جدایی بین خطوط در هر گروه، ثابت جفت شدن اسپین-اسپین^{۱۳} (J) نامیده می شود که بزرگی آن توسط شدت این میان کنش مغناطیسی تعیین می گردد (شکل ۶-۶):

شکل (۶-۵): شکاف اسپین-اسپین بین گروه های متیلن و متیل در اتانول. ثابت جفت شدن در هر دو مورد یکسان است.

^{۱۱} Spin-Spin Splitting

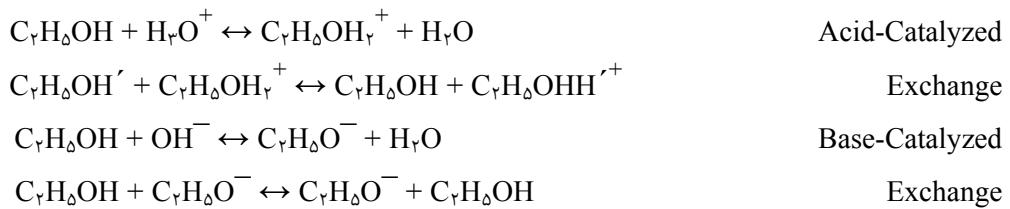
^{۱۲} High Resolution

^{۱۳} Spin-Spin Coupling Constant

تئوری فرض می‌کند که پروتون‌های درون یک گروه و یا پروتون‌هایی که جایجاوی شیمیایی مشابهی دارند، بدین طریق با هم میان‌کنش نمی‌کنند.

طیف اتانول هنوز به طور کامل توصیف نشده است زیرا میان‌کنش اسپین-اسپین بین متیلن و گروه هیدروکسیل نیز باید به حساب بیاید. در واقع، در اتانول خالص یک هیدروکسیل توسط گروه متیلن به ۱:۲:۱ شکافته می‌شود و سپس هر یک از چهار خط در گروه متیلن توسط پروتون هیدروکسیل به یک دابلت^{۱۴} با شدت معادل شکافته می‌شوند (شکل ۵-۲). فاصله جدایی بین گروه‌های OH- و CH₃- خیلی بزرگتر از آن است که بتوان شکافته شدن آنها را مشاهده نمود.

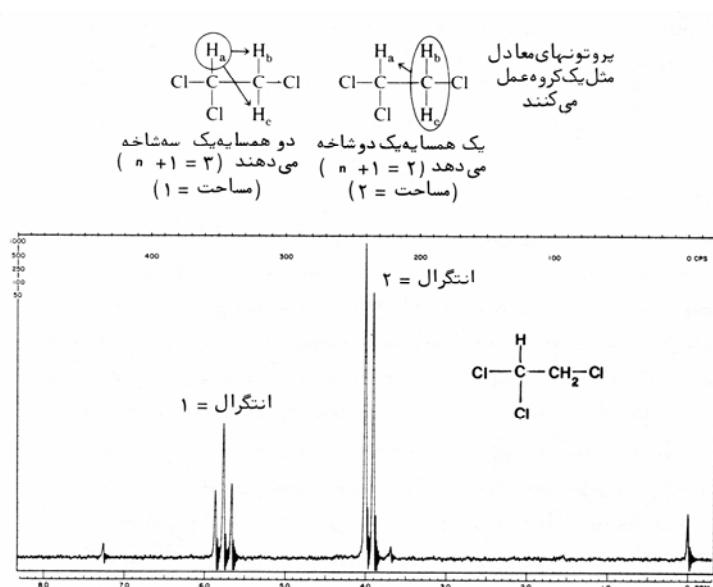
اگر مقدار کمی اسید و یا باز حضور داشته باشد، یک واکنش سریع مبادله پروتون یا یون هیدروکسید بین گروه OH- و H₂O انجام می‌شود که به طور موثری میان‌کنش اسپین-اسپین را از میان بر می‌دارد. واکنش‌های مبادله‌ای یا تعویضی صورت گرفته به صورت زیر می‌باشد:

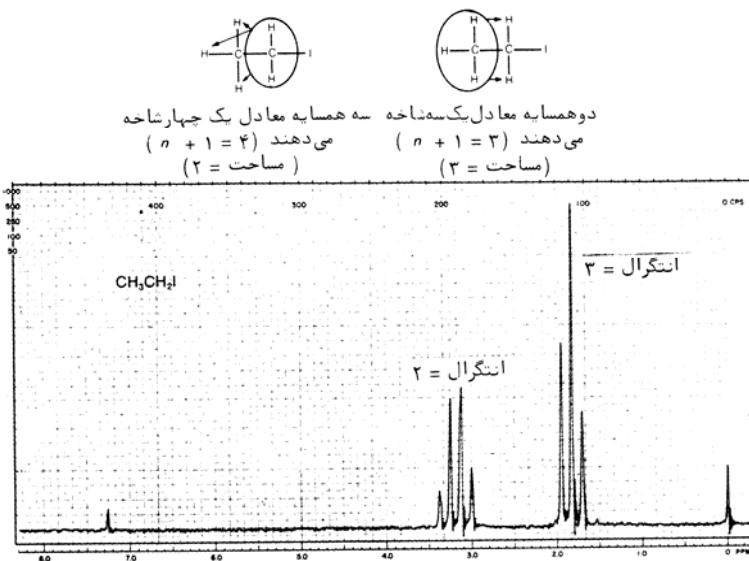
۵-۶. قاعده (1) شکاف اسپین-اسپین:

در اکثر موارد، پروتون‌هایی که بر روی کربن‌های مجاور هستند می‌توانند ایجاد شکاف کنند و بر روی هم اثر بگذارند. NMR با استفاده از تغییر مکان شیمیایی و انتگرال، اطلاعاتی در مورد نوع و تعداد پروتون‌های یک مولکول در اختیار قرار می‌دهد. اطلاعات دیگر ناشی از شکاف اسپین-اسپین است. بر اساس قاعده (1), اگر پروتون متصل به یک اتم کربن را n در نظر بگیریم، پروتون‌های متصل به اتم کربن دیگر آن را به صورت 1 n+1 شاخه احساس خواهند کرد. مثلاً، طیف NMR او ۲-تری کلرواتان دارای یک سه شاخه و یک دو شاخه است (شکل ۵-۷):

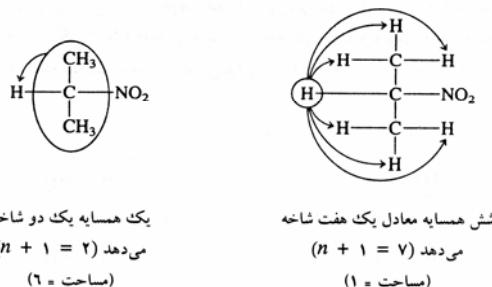
^{۱۴} Doublet

شكل (۷-۵): طیف ¹H NMR ۱ او ۲-تری کلرواتان (۶۰ MHz).

طیف NMR یدید اتیل نیز از یک سه شاخه و یک چهار شاخه تشکیل شده است (شکل ۸-۵):

شكل (۸-۵): طیف ¹H NMR یدید اتیل (۶۰ MHz).

طیف ^1H NMR ۲- نیترو پروپان نیز دارای یک هفت شاخه و یک دو شاخه می‌باشد:

در جدول (۲-۵) تعدادی از طرح‌های شکاف اسپین-اسپین معمول نشان داده شده است:

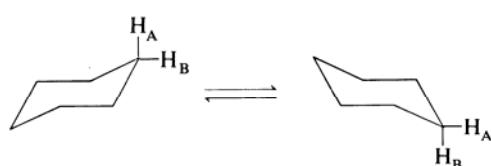
جدول (۲-۵): تعدادی از طرح‌های شکاف مشاهده شده.

۲	$\text{X}-\overset{\text{ }}{\underset{\text{ }}{\text{CH}}}-\overset{\text{ }}{\underset{\text{ }}{\text{CH}}}-\text{Y}$ ($\text{X} \neq \text{Y}$)	۲
۲	$-\text{CH}_2-\overset{\text{ }}{\underset{\text{ }}{\text{CH}}}$	۳
۳	$\text{X}-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{Y}$ ($\text{X} \neq \text{Y}$)	۳
۲	$\text{CH}_3-\overset{\text{ }}{\underset{\text{ }}{\text{CH}}}$	۴
۲	CH_3-CH_2-	۴
۲	$\left\{ \begin{array}{c} \text{CH}_3 \\ \diagdown \\ \text{CH}_3-\overset{\text{ }}{\underset{\text{ }}{\text{CH}}} \\ \diagup \\ \text{CH}_3 \end{array} \right\}$	۷

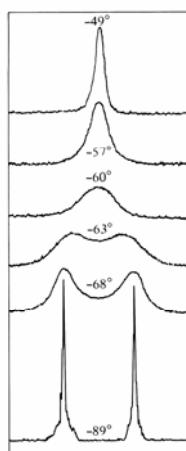
۵-۷. کاربردهای NMR:

تکنیک NMR به ویژه در شناسایی ترکیبات شیمیایی بسیار مفید است. با اندازه‌گیری جابجایی‌های شیمیایی و ثابت‌های جفت شدن اسپین-اسپین می‌توان نوع پروتون‌های حاضر در یک ترکیب و همچنین آرایش اتم‌ها در مولکول را استنتاج نمود. میان‌کنش اسپین-اسپین آنالیز طیف NMR

مولکول‌های بزرگ را کاملاً پیچیده می‌کند. خوشبختانه ^{12}C و ^{16}O ^{۱۶} که ایزوتوپ‌های فراوان کربن و اکسیژن در طبیعتند، دارای اسپین صفر می‌باشند. تکنیک NMR همچنین برای مطالعه فرآیندهای سرعتی شیمیایی از قبیل واکنش معاوضه پروتون، چرخش حول یک پیوند منفرد و یا وارونگی^{۱۵} حلقه مناسب می‌باشد. تغییر بنای فضایی سیکلوهگزان را در شکل زیر در نظر بگیرید:

طیف PMR سیکلوهگزان به واسطه میان‌کنش‌های اسپین-اسپین پیچیده است. به وسیله روشی که بنام تجزیه یا عدم تزویج اسپین^{۱۶} موسوم است، می‌توان این میان‌کنش‌ها را از میان برد که در این صورت دو خط مشاهده خواهد شد که مربوط به پروتون‌های محوری و استوایی سیکلوهگزان است. در 50°C - فرکانس وارونگی حلقه چنان بزرگ است که دستگاه اسپکترومتر تنها می‌تواند سیگنال میانگین حاصل از دو نوع پروتون را ثبت کند. با پایین آوردن دما، پیک ابتدا پهن شده و نهایتاً به دو خط با شدت یکسان شکافته می‌شود (شکل ۹-۵):

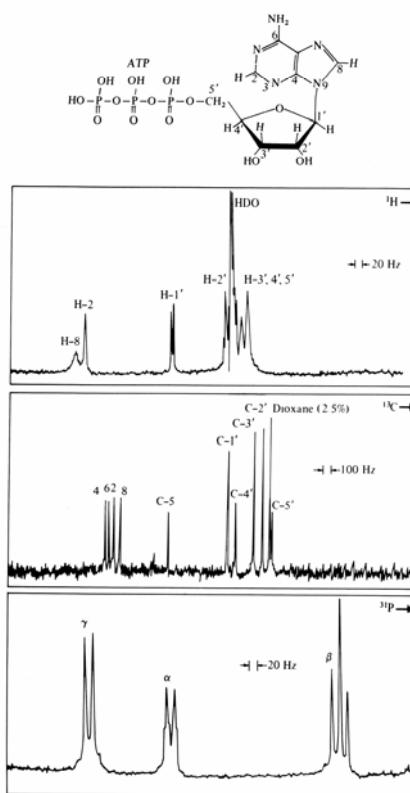
شکل (۹-۵): طیف ^1H NMR سیکلوهگزان دوتیره (CD_{11}H) در دماهای مختلف (درجه سانتیگراد).

^{۱۵} Inversion

^{۱۶} Spin Decoupling

با آنالیز پهنهای خط و همچنین شکل آن، مقدار انرژی فعال سازی وارونگی حلقه حدود 42 kJ.mol^{-1} تعیین شده است.

طیف ^{13}C NMR اهمیت قابل توجهی در مطالعه مولکول های بیولوژیک پیدا کرده است زیرا ایزوتوپ C^{13} از نظر طبیعی فراوان نیست و گشتاور مغناطیسی کوچکتری دارد. ثبت طیف ^{13}C برای بیشتر ترکیبات مشکل است ولی با استفاده از روشی بنام اسپکتروسکوپی ترانسفورم فوریه^{۱۷} می توان اسکن های مکرر متعددی را در یک دوره زمانی کوتاه انجام داد و سیگنال ها را بدست آورد. در شکل (۱۰-۵) طیف ^1H NMR، ^{13}C و ^{31}P مولکول کوچک ATP نشان داده شده است:

شکل (۱۰-۵): طیف رزونانس مغناطیسی هسته های ^1H ، ^{13}C و ^{31}P آدنوزین-۵'-تری فسفات.

^{۱۷} Fourier Transform Spectroscopy